

Abstrakt

Tato práce se zabývá problematikou vysokých zeměpisných šířek v křídě a paleogénu. V úvodu jsou popsány a definovány oblasti vysokých zeměpisných šířek a krátce popsány jejich hlavní charakteristiky v současné době. To umožňuje lepší pochopení výrazných odlišností těchto oblastí dnes a v geologické minulosti.

Vlastní práce se stručně zabývá paleogeografickým postavením arktických a antarktických oblastí, jejich paleoklimatickou situací, organismy obývajícími suchozemská a mořská prostředí a způsoby jejich adaptací. Detailnější přehled je uveden u suchozemských rostlin.

Poslední část je věnována specifickým strategiím přežití suchozemských rostlin v polárních oblastech v teplých geologických obdobích. Na základě prostudované literatury se práce snaží odpovědět na otázku, jaká byla strategie rostlin při adaptaci na vysoké zeměpisné šířky, zda byla stálezelenost, nebo opadavost účinnější pro přežití dlouhých a relativně teplých polárních nocí. Na závěr je uveden význam studia vysokých zeměpisných šířek v období křídového a paleogenního skleníkového typu klimatu ve vztahu k možným budoucím důsledkům globálního oteplování.

Klíčová slova: křída, paleogén, vysoké zeměpisné šířky, Antarktida, Arktida, suchozemské rostliny.